

**Jak zorganizować dzieciom
warunki do nauki w domu,
jak motywować i wspierać je
do systematycznego uczenia
się poza szkołą.**

1. Organizacja czasu wolnego

Rozwój zainteresowania nauką i motywacją do spełniania obowiązków szkolnych zależy głównie od zainteresowania się rodziców tym, co dziecko robi w szkole.

Zdarza się że uczeń w domu nie radzi sobie z planowaniem i organizacją dnia. Zniechęca się i zaczyna mu się wydawać, że nauka zajmuje mu cały dzień, i traci możliwość do korzystania z czasu wolnego.

Ignorując naukę będzie nawarstwiał zaległości i coraz bardziej zniechęcał się do obowiązku szkolnego.

Kluczowe jest tutaj **wydzielenie czasu** wyłącznie na naukę, wyłączenie bodźców rozpraszających np. telefonu, telewizora grającego w tle itp.

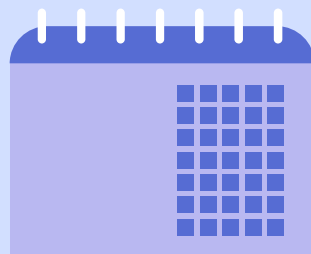

2. Uczeń powinien mieć wydzielone, stałe miejsce do nauki

Tutaj powinien przechowywać wszystkie przybory, podręczniki, zeszyty i inne pomoce szkolne.

Ważne jest aby przyzwycząić dziecko do stałych godzin nauki, zachować dyscyplinę godzin nauki tak jak w szkole.

W tym czasie w domu powinna panować cisza i spokój.

3. Praca z komputerem

Niekontrolowana zabawa komputerem może mieć zły skutek - uniemożliwić myślenie na poziomie abstrakcyjnym, może być „**złodziejem czasu**”, gdyż dziecko, zajęte ciekawą grą, nie zdąży odrobić zadania domowego, przeczytać lektury.

To samo dotyczy częstego oglądania telewizji, gdyż odciąga to dziecko od samodzielnego myślenia, zniechęca do wysiłku umysłowego, powoduje zniechęcenie do czekających obowiązków szkolnych.

4. Interesuj się postępami dziecka

- znajdź czas na rozmowę
- nie zaczynaj od negatywnych informacji
- mówcie o swoich odczuciach np. „miło mi było, gdy pani Cię pochwaliła...”
- gdy są problemy-wspólnie ustalmy ich rozwiązanie

5. Wspieraj, ale nie wyręczaj.

Rodzice nie muszą na nowo uczyć się tego, co dziecko w szkole. Naukę pozostawmy dzieciom.

Rodzice mają dziecko **wspierać**.

Pomagając dziecku w odrabianiu zadań domowych nie należy **wyręczać** dziecka. Należy wdrażać go do samodzielnej pracy.

W procesie uczenia się ważną rolę odgrywa **samokontrola** wykonanej pracy.

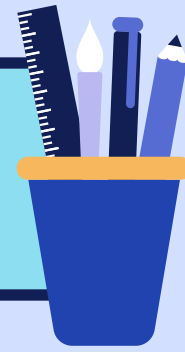
Chodzi w niej o to, aby dziecko samo odkryło swoje błędy i samo je poprawiło.

Należy dziecko przyzwyczajać do podejmowania wysiłku, do pokonywania trudności, wtedy uwierzy we własne możliwości, a także uczy się rozwijać swoje uzdolnienia, a przede wszystkim uczy się odpowiedzialności za swoje postępowanie.

6. Mądrze motywuj.

W procesie szkolnego uczenia się motywacja odgrywa dużą rolę.

Jest siłą pobudzającą do nauki, zdobywania wiedzy, rozszerzania zainteresowań.

Kiedyś uważano, że groźba pasa lub awantury zmotywuje do nauki.

Od kar lepsze są nagrody, ale stosowanie ich musi być ostrożne.

Złotym środkiem jest drobna nagroda, np. w postaci uznania rodziców, pochwały.

Dziecko będzie miało poczucie, że rodzice interesują się jego życiem.

Chwaląc dziecko stosujemy tak zwaną pochwałę opisową tzn. nie mówmy wprost: jesteś grzeczny, jesteś mądry, bo taka pochwała wprawia w zakłopotanie.

Spowodujmy, by dziecko tak samo pomyślało o sobie mówiąc, co widzimy, co czujemy.

7. Doceniaj osiągnięcia dziecka

Warto rozróżnić tu dwa pojęcia: osiągnięcia a stopnie. Często pytamy dziecko po powrocie do domu: „co dziś dostałeś”, a powinniśmy zapytać: **„czego się dziś nauczyłeś”**.

O ile łatwo jest doceniać osiągnięcia dziecka, które otrzymuje dobre stopnie, to gorzej jest z dzieckiem, które ma kłopoty w nauce.

Na początku warto się zastanowić, czy niepowodzenia w nauce nie są objawem jakiejś przyczyny.

Jest różnica między dzieckiem, które nie chce się uczyć, a takim, które uczy się wolno i nie jest w stanie zrobić tego, co się od niego wymaga.

W rozpoznaniu problemu może pomóc rozmowa z wychowawcą, czy pedagogiem szkolnym. Gdy rozpoznamy naturę trudności, wspólnie zastanówmy się nad rozwiązaniem problemu.

8. Buduj w dziecku poczucie własnej wartości.

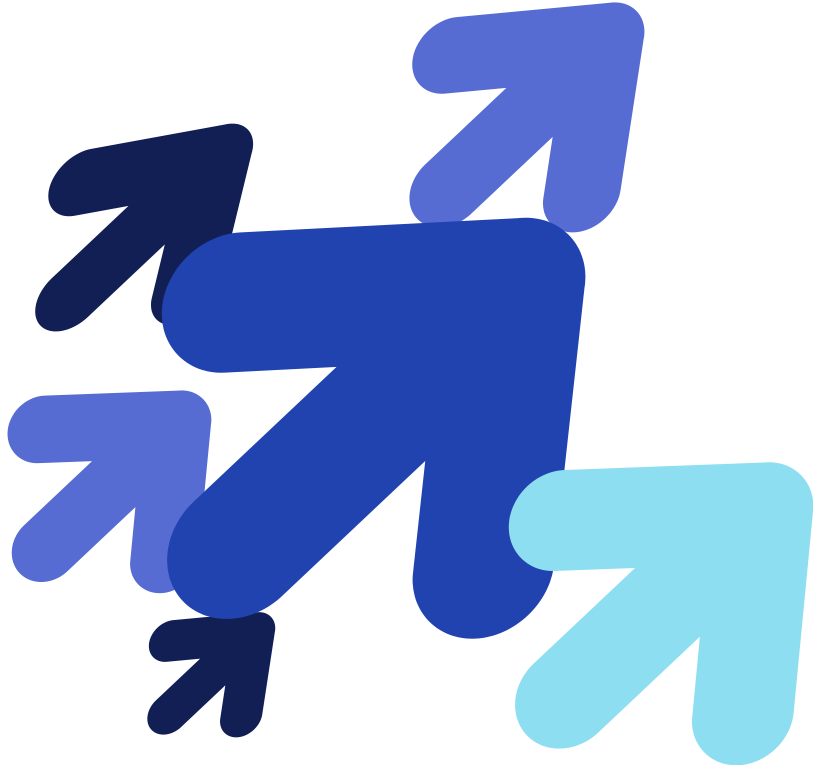
Dziecko będzie pozytywnie myślało o sobie, gdy będzie miało **poczucie własnej wartości**.

Zadaniem rodziców jest pomóc znaleźć swoje silne strony i nauczyć dzieci wykorzystywać je do zdobycia całej satysfakcji, jaka mogą przynieść. Nazywane jest to procesem kompensacji i oznacza równoważenie słabości poprzez maksymalne wykorzystanie swoich silnych stron.

Rola rodziców jest pomóc wykształcić w dziecku energię i inicjatywę by zrekompensować poczucie niskiej wartości, by znaleźć sposób zrównoważenia swojej słabości, by dziecko myślało: „może nie jestem najlepszym uczniem w klasie, ale najlepiej śpiewam, czy gram w piłkę”.

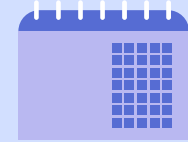
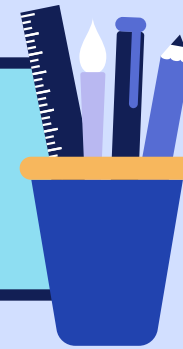
Jest to szczególnie ważne w okresie dojrzewania, bo wówczas często jedynym źródłem poczucia własnej wartości jest **akceptacja** grupy rówieśniczej.

Wiara we własne możliwości może zaprowadzić na sam szczyt, a jej brak powoduje utratę mnóstwa fantastycznych okazji do nauki, zabawy, poznania ciekawych ludzi.

I na koniec...

Choć wiele dzieci zajmuje buntowniczą postawę, tak naprawdę liczą się z opinią rodziców i chcą ich zadowolić.

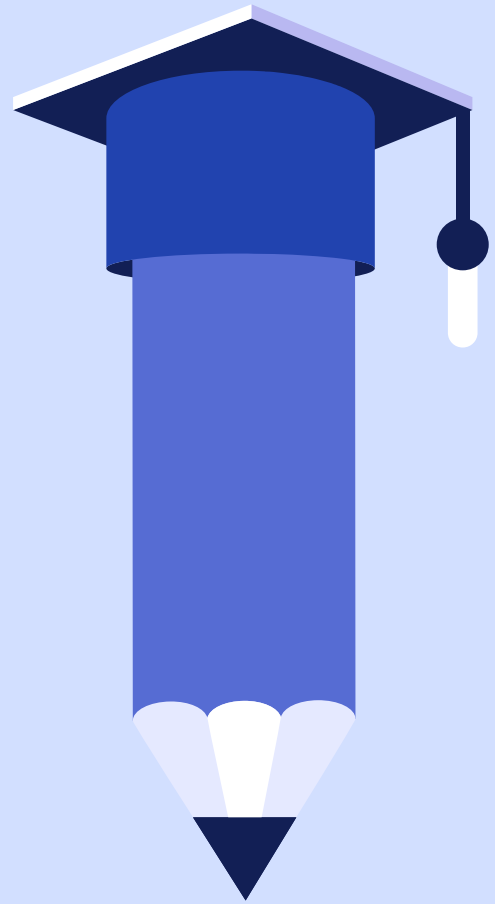
Jeżeli rodzice mówią, że nauka jest ważna, to dzieci również tak uważają.

Jeżeli natomiast wyrażają się lekceważąco o szkole i nauczycielach, to nie powinno ich zaskoczyć, że dzieci będą powtarzać to samo.

Rodzic powinien pamiętać, że nauczyciel jest jego **sprzymierzeńcem** w wychowaniu, a nie wrogiem.

Dlatego też rodzice winni utrzymywać stały kontakt ze szkołą, współpracować z nauczycielami i wychowawcą, bez względu czy ich dzieci osiągają sukcesy czy też porażki.

Dziękuję za uwagę!